

VERSLAG

---

van: de voorzitter van Werkgroep VI economisch bestuur

aan: de leden van de Conventie

Betreft: Eindverslag van Werkgroep VI economisch bestuur

I INLEIDING

De Werkgroep economisch bestuur heeft een systematische studie gemaakt van alle thema's die onder haar mandaat vielen. Deze kunnen worden onderverdeeld in drie rubrieken: monetair beleid, economisch beleid en institutionele vraagstukken (zie CONV 76/02). In de loop van haar werkzaamheden heeft de groep hoorzittingen gehouden met de heer Duisenberg, president van de ECB, de Commissieleden Solbes en Diamantopoulou, de heer Akerholm, voorzitter van het Economisch en Financieel Comité, en professor Rodrigues, academicus en adviseur van de regering van Portugal.

Voor de werkzaamheden van de groep werd uitgegaan van de verwachting dat de Conventie zal overeenkomen een constitutioneel basisverdrag op te stellen. Zij heeft derhalve mogelijke elementen besproken die in een dergelijk verdrag zouden kunnen worden opgenomen, zonder andere elementen uit te sluiten die wellicht minder geschikt zijn voor een constitutioneel verdrag of misschien helemaal geen verdragswijziging vergen. Bij de opstelling van dit verslag heeft de groep in het bijzonder de gevolgen van de uitbreiding in aanmerking genomen.

* * * * *

II ALGEMEEN

1. De groep beveelt aan dat de economische en sociale doelstellingen van de Unie worden opgenomen in een nieuw constitutioneel verdrag. De tekst van het constitutioneel verdrag moet op een gestroomlijnde, alomvattende en evenwichtige wijze zijn gesteld op grond van de huidige artikelen 2 VEU en 2, 3 en 4 VEG.

Sommige leden van de groep onderstreepten het belang van een verwijzing naar duurzame groei en concurrentievermogen. Anderen hechtten meer belang aan het benadrukken van volledige werkgelegenheid, sociale en territoriale samenhang en vooruitgang, en een betere balans tussen mededinging en publieke diensten in een sociale markteconomie.

De groep is het er evenwel over eens dat de vraag of er verdere economische en sociale doelstellingen en bevoegdheden moeten worden opgenomen, onderwerp van een plenair debat van de Conventie moet zijn.

2. De groep beveelt handhaving aan van de huidige structuur, waarin de uitsluitende bevoegdheid voor het monetair beleid in de eurozone bij de Gemeenschap berust, deze door de ECB wordt uitgeoefend krachtens de haar bij het huidige Verdrag verleende bevoegdheden, en de bevoegdheid voor het economisch beleid bij de lidstaten berust.

Echter, gelet op het feit dat het economisch beleid van de lidstaten als een aangelegenheid van gemeenschappelijk belang wordt beschouwd (artikel 99 VEG), hetgeen in verscheidene voorschriften op gemeenschapsniveau tot uitdrukking komt, is de groep het er ook over eens dat de coördinatie van het economisch beleid van de lidstaten verbetering behoeft.

Sommige leden van de groep zijn van mening dat deze coördinatie voor het bereiken van economische groei, volledige werkgelegenheid en sociale samenhang moet worden uitgebreid zodat het macro-economisch beleid onder de gedeelde bevoegdheden van de Unie en de lidstaten komt te vallen.

3. De groep heeft van gedachten gewisseld over de vraag of een verwijzing naar de dialoog met de sociale partners als werkmethode in het constitutioneel verdrag moet worden opgenomen. De leden waren het er in ruime mate over eens dat een dergelijke dialoog op bepaalde economische en sociale terreinen op Europees niveau een positieve rol kan vervullen. De groep is evenwel van mening dat deze kwestie implicaties heeft die verder gaan dan haar mandaat, en derhalve door de gehele Conventie moeten worden overdacht.

III MONETAIR BELEID

Een groot aantal leden van de groep is van mening dat de taken, het mandaat en het statuut van de Europese Centrale Bank ongemoeid gelaten moeten worden, en niet door nieuwe verdragsbepalingen gewijzigd moeten worden. Sommigen vinden echter dat het mandaat van de bank moet worden uitgebreid met de groei- en werkgelegenheidsdoelstellingen.

De groep heeft ook de verantwoordingsplicht en de transparantie van de ECB besproken. Sommigen menen dat de verantwoordingsplicht van de ECB verbeterd zou kunnen worden, bijvoorbeeld door de verslaglegging van de ECB aan het EP te verbeteren, door het EP een grotere rol toe te bedelen bij de benoeming van de leden van de directie van de ECB en door bekendmaking van de ECB-notulen verplicht te stellen. Anderen vinden dat de ECB zich reeds bereid heeft betoond tot meer openheid, en achten wijzigingen derhalve niet nodig.

De groep is het eens over het belang, in het licht van de uitbreiding, van wijziging van artikel 10, lid 2, van het ECB-statuut betreffende de werkmethode van de Raad van bestuur van de ECB, en verzoekt de ECB en/of de Commissie zich te bedienen van de clause in het Verdrag van Nice die de mogelijkheid biedt voorstellen voor wijziging van artikel 10, lid 2, van het ECB-statuut in te dienen, zodra het Verdrag van Nice in werking treedt.

IV ECONOMISCH BELEID

Gezien het belang van coördinatie van het economisch beleid is de groep van mening dat deze versterkt moet worden. In dat verband dient de committering van de lidstaten aan in het kader van de Europese coördinatie genomen besluiten verhoogd te worden, met name door meer nadruk te leggen op de implementatie en door ervoor te zorgen dat de nationale parlementen belang hebben bij een dergelijke committering. De groep is evenwel van mening dat de vraag hoe de nationale parlementen erbij moeten worden betrokken in de eerste plaats door de afzonderlijke lidstaten moet worden bepaald en derhalve niet in het constitutioneel verdrag geregeld moet worden.

De groep steunt de conclusie van de Europese Raad van Barcelona dat de diverse coördinatieprocessen gestroomlijnd moeten worden. Zij beveelt aan dat er ter uitvoering van de strategie van Lissabon verder gestreefd moet worden naar onderlinge afstemming en vereenvoudiging van deze processen.

1. Globale richtsnoeren voor het economisch beleid

De groep ziet de globale richtsnoeren voor het economisch beleid als het voornaamste instrument voor ondersteuning van de coördinatie van het economisch beleid, op grond van het feit dat het economisch beleid als een aangelegenheid van gemeenschappelijk belang wordt beschouwd. Sommige leden van de groep menen dat de coördinatie het best gewaarborgd kan worden door de Commissie het recht te geven formele voorstellen in te dienen in plaats van aanbevelingen. Anderen zijn van mening dat de lidstaten zodoende greep op de richtsnoeren zouden verliezen, en zijn derhalve voor handhaving van de huidige procedures.

Wat de uitvoeringsfase betreft, vinden sommige leden van de groep dat eerste waar-
schuwingen omtrent de uitvoering rechtstreeks door de Commissie tot de betrokken lid-
staat moeten worden gericht, en dat stemming over uitvoeringsbesluiten op grond van
een Commissievoorstel moet geschieden, waarbij de vertegenwoordiger van de betrok-
ken lidstaat van de stemming moet zijn uitgesloten. Anderen zijn voor handhaving van
het huidige stelsel.

De groep is van mening dat het Europees Parlement moet worden geraadpleegd over de ontwerpen van de globale richtsnoeren voor het economisch beleid.

2. Stabiliteits- en groeipact

De groep is van mening dat budgettaire en financiële coördinatie door de lidstaten met het oog op monetaire stabiliteit als grondslag voor gezonde economische groei van het grootste gemeenschappelijke belang is.

Om die reden is een meerderheid van de leden van de groep ervoor de bepalingen inzake de procedures bij buitensporige overheidstekorten (artikel 104) te wijzigen om de Commissie de mogelijkheid te bieden rechtstreeks eerste waarschuwingen omtrent buitensporige tekorten tot de betrokken lidstaat te richten. Sommige leden vinden dat de Raad in de daaropvolgende stadia besluiten moet nemen via stemming met GMS op basis van een Commissievoorstel, waarbij de betrokken lidstaat altijd van de stemming is uitgesloten.

De groep beschouwt het Stabiliteits- en groeipact als een politiek instrument ter uitvoering van bovengenoemde Verdragsbepalingen, en vindt derhalve dat het niet in het constitutioneel verdrag thuishoort. Sommigen stellen echter voor dat in de criteria inzake het begrotingstekort rekening wordt gehouden met structurele elementen alsmede de gulden regel voor overheidsinvesteringen.

3. Open coördinatiemethode

De groep is van mening dat de open coördinatiemethode een nuttig instrument is gebleven op beleidsgebieden waar geen sterkere coördinatie-instrumenten beschikbaar zijn.

In de groep bestaat grote steun voor de opneming, ter wille van de duidelijkheid, in het constitutioneel verdrag van de voornaamste doelstellingen, procedures en grenzen van de open coördinatiemethode, waarbij ook het Europees Parlement en de Europese Commissie een rol moeten spelen, maar op een manier die de flexibiliteit van de methode (een van haar voornaamste voordelen) onverlet laat en die niet tot gevolg heeft dat communautaire procedures of beleidspunten vervangen of omzeild worden. Aanbevolen wordt dat er ook een bepaling wordt opgenomen waarbij wordt voorzien in een breed raadplegingsproces, met name met de sociale partners. Volgens sommige leden van de groep kan het informele karakter van de open coördinatiemethode echter beter behouden worden door deze niet in het verdrag op te nemen.

4. Belasting

De groep beveelt aan de bevoegdheden van de Unie op het gebied van het belastingbeleid overeenkomstig de artikelen 93, 94 en 175 VEG te handhaven.

De meeste leden van de groep zijn het erover eens dat er ter bevordering van vooruitgang in het belastingbeleid enige wijzigingen in de huidige besluitvormingsprocedures moeten worden aangebracht. Deze wijzigingen mogen niet tot doel hebben een uniform belastingstelsel tot stand te brengen, noch mogen zij betrekking hebben op de inkomstenbelasting of de vermogensbelasting. Het doel moet veeleer zijn de tarieven, minimumnormen en belastinggrondslagen in de indirecte belastingen en de vennootschapsbelasting voldoende tot elkaar te brengen om te waarborgen dat de goede werking van de interne markt niet door schadelijke belastingconcurrentie of ernstige interne handelsverstoringen wordt aangetast.

Deze leden bevelen aan dat de betrokken wijzigingen uit de volgende elementen bestaan:

- a) opstelling van een uitputtende lijst van specifieke soorten maatregelen - duidelijk en ondubbelzinnig geformuleerd - waarvoor om praktische en logische redenen in verband met de goede werking van de interne markt stemming met GMS moet gelden, gebieden die rechtstreeks verband houden met de fundamentele vrijheden, of waar dergelijke maatregelen essentieel voor duurzame ontwikkeling kunnen zijn.

- b) expliciete vermelding van het feit dat de bij GMS aangenomen specifieke maatregelen, geen directe of indirecte inhoudelijke invloed mogen hebben op andere gebieden van het belastingbeleid, met name de inkomstenbelasting en de vermogensbelasting.

Sommige leden van de groep zijn voor een grotere uitbreiding van GMS-stemming op dit gebied. Anderen verklaren uitbreiding van GMS-stemming in het geheel niet te kunnen aanvaarden en zijn voor handhaving van stemming bij eenparigheid van stemmen voor alle besluiten op belastinggebied.

5. Financiële markten

De groep merkt op dat de aanbevelingen in het verslag van Baron Lamfalussy betreffende de vereenvoudiging van de regelgeving van de effectenmarkten zijn opgevolgd, dat ze wellicht ook in andere financiële sectoren moeten worden uitgevoerd en dat er passende bepalingen in het verdrag moeten worden opgenomen. Zij is het erover eens dat een adequate beoordeling van deze maatregelen pas mogelijk is als er voldoende ervaringen zijn opgedaan.

De groep merkt evenwel op dat het punt van de secundaire wetgeving op dit gebied horizontale vraagstukken op comitologiegebied, zoals de rol van het Europees Parlement, met zich meebrengt die verder gaan dan het mandaat van de groep en derhalve door andere groepen behandeld moeten worden. Sommige leden vinden dat artikel 202 van het Verdrag moet worden gewijzigd om het EP een formeel "call back"-recht in het kader van de Lamfalussyprocedure te geven.

V INSTITUTIONELE KWESTIES

1. De groep is van mening dat de Eurogroep een belangrijke rol kan vervullen in de besprekingen tussen de deelnemende landen, en des te meer na de uitbreiding aangezien de leden ervan gedurende een overgangperiode niet langer een grote meerderheid van lidstaten zullen vertegenwoordigen. Volgens de groep moeten er derhalve geen maatregelen worden getroffen die beletten dat er informele besprekingen tussen de ministers van Financiële Zaken van de Eurogroep, de ECB en de Commissie worden gehouden.

Enkele leden van de groep erkennen weliswaar dat de Eurogroep behouden moet worden als een informeel forum voor discussie, maar vinden dat besluiten die uitsluitend betrekking hebben op de Eurozone, moeten worden aangenomen door de Raad ECOFIN die enkel uit de deelnemende lidstaten bestaat, en dat het Verdrag dienovereenkomstig moet worden gewijzigd. Anderen zijn voor continuering van de huidige regeling.

2. De groep is het erover eens dat de efficiëntie van de huidige informele regelingen (die nodig zijn omdat de bepalingen van artikel 111, lid 4, VEG niet zijn uitgevoerd) voor de vertegenwoordiging van de eurozone in internationale organisaties moet worden verbeterd.

Sommige leden menen dat dit door betere coördinatie kan worden bereikt. Anderen willen verder gaan, hoewel wordt erkend dat de vereiste soort vertegenwoordiging gedeeltelijk van de betrokken internationale organisatie kan afhangen. De meningen lopen uiteen van toebedeling van deze rol aan de voorzitter van de Eurogroep in de eerste plaats, tot opneming van een bepaling in het Verdrag waarbij deze taak, zoals voor het handelsbeleid, aan de Commissie wordt toevertrouwd.
